

Forf. berører derefter — med nogen Ængstelighed, som det synes — det Faktum, at Adelens personlige Bidrag til Universitetet og overhovedet til Videnskaben ogsaa i vort Aarhundrede omtrent har været Nul i Danmark, saa at man f. Ex. ved Universitetsjubilæet i 1879, hvor man ellers med rund Haand uddelte Doktordiplomer, ikke var i Stand til at tildele nogen Mand af dansk Adel et saadant: lige siden Reformationen har vort Universitet været et borgerligt Institut. Dets Opgave har ikke, saaledes som de engelske Universiteters, været at uddanne »gentlemen«: det har skullet tilvejebringe det fornødne Antal Embedsmænd til Statens Tjeneste, og Adgangen til det har været let: forholdsvis stor Lethed til at erhverve de fornødne Forbundskaber, næsten gratis Universitets-Undervisning, mange Stipendier og Legater, og nem Adgang for Studenterne til ved Informationer i Studietiden at skaffe sig det fornødne Bidrag til deres Underhold. Saaledes er alt blevet gjort saa nemt som muligt, og, som ovenfor vist, har især i den nyeste Tid Bønderne i stort Omfang benyttet sig deraf: thi naar man tager i Betragtning, med hvilke Vanskeligheder en Standsvexling altid er forbunden, saa maa de ovenfor nævnte Procenter af Bondestudenter betegnes som meget store, og der findes i Evropa neppe noget Land, der kan opvise Magen til dem.

Og dermed har vi resumeret Hovedindholdet af Prof. Steenstrups interessante lille Skrift.

Fredrik Nielsen, Charles Kingsley og den »kristelige Socialisme« i England. København. Karl Schønbergs Forlag. 1888. (89 S.)

Dette lille populære Skrift er skrevet med megen Velvilje mod Kingsley, ihvorvel Forf. ikke lægger Dølgemaal paa dennes Svagheder. Strax i Begyndelsen omtales saaledes Kingsleys altfor »rige Fantasi«, der »hindrede ham i en skarp Opfattelse og en fuldstændig tro Gengivelse af de historiske Kendsgerninger«. Og en ganske god Illustration

Forf. berører derefter — med nogen Ængstelighed, som det synes — det Faktum, at Adelens personlige Bidrag til Universitetet og overhovedet til Videnskaben ogsaa i vort Aarhundrede omtrent har været Nul i Danmark, saa at man f. Ex. ved Universitetsjubilæet i 1879, hvor man ellers med rund Haand uddelte Doktordiplomer, ikke var i Stand til at tildele nogen Mand af dansk Adel et saadant: lige siden Reformationen har vort Universitet været et borgerligt Institut. Dets Opgave har ikke, saaledes som de engelske Universiteters, været at uddanne »gentlemen«: det har skullet tilvejebringe det fornødne Antal Embedsmænd til Statens Tjeneste, og Adgangen til det har været let: forholdsvis stor Lethed til at erhverve de fornødne Forbundskaber, næsten gratis Universitets-Undervisning, mange Stipendier og Legater, og nem Adgang for Studenterne til ved Informationer i Studietiden at skaffe sig det fornødne Bidrag til deres Underhold. Saaledes er alt blevet gjort saa nemt som muligt, og, som ovenfor vist, har især i den nyeste Tid Bønderne i stort Omfang benyttet sig deraf: thi naar man tager i Betragtning, med hvilke Vanskeligheder en Standsvexling altid er forbunden, saa maa de ovenfor nævnte Procenter af Bondestudenter betegnes som meget store, og der findes i Evropa neppe noget Land, der kan opvise Magen til dem.

Og dermed har vi resumeret Hovedindholdet af Prof. Steenstrups interessante lille Skrift.

Fredrik Nielsen, Charles Kingsley og den »kristelige Socialisme« i England. København. Karl Schønbergs Forlag. 1888. (89 S.)

Dette lille populære Skrift er skrevet med megen Velvilje mod Kingsley, ihvorvel Forf. ikke lægger Dølgemaal paa dennes Svagheder. Strax i Begyndelsen omtales saaledes Kingsleys altfor »rige Fantasi«, der »hindrede ham i en skarp Opfattelse og en fuldstændig tro Gengivelse af de historiske Kendsgerninger«. Og en ganske god Illustration

tion til denne rige Fantasi giver de Ord af Kingsley, der er satte som Motto til Bogen: Ligesom England hidtil har løst alle politiske Spørgsmaal, efterhaanden som de rejser sig for den øvrige Verden, saaledes er det i England — eller intet Sted i Verden — at man maa forsøge at løse Nutidens store sociale Problemer. Og: Præsterne er dem, der udretter noget nutildags, eller snarere: hele Verden venter, at de skal gøre det. De har Spillet i deres Haand, naar de blot forstaar at spille det.

At forøvrigt Kingsley m. fl. »kristelige Socialister« var fortræffelige Mænd, der har udrettet meget godt, — det har f. Ex. Brentano vist i sit bekendte, af Prof. Fr. Nielsen stærkt benyttede Skrift.

A. P.-St.

